

deket hazafülszának minősíti, még akkor is, ha a közleménynek csak egy csekély percentje volna is igaz. Semmi okom nincs feltételezni, hogy az újságíró nem egészen objektív közölte a hallottakat. Készségesnek tartom, hogy a zsidóság maga is elítéli az efajta „információkat”.

Epp a zsidóság feladata kiostálni a maga köréből azokat, akik minduntalan újabb hátsókat dobálnak arra a tüzre, amelynek lángja azután itt-ott ártatlanokat is meg szokott pörkölni.

San-remoi emlékek.

— A bolyongások idejéből. —

Pár nap óta San-Remoban ülésezik a béke-értekezlet és már talán ácsolja is a magyar békeszerződést. Ezelőtt, a boldog béke idején, a betegek menedékhelye volt San-Remo, az olasz Riviera gyöngye, ahol téli időben betegek ezrei sütkéreztek a déli napban és sorvadó tüdővel szívták a sópárával telt, tiszta levegőt. Vajjon most egészséges emberek keresték-e fel San-Remot, akik meggyógyítani töreksenek a beteg és vén Európát, vagy súlyosbitani kívánják a nehéz betegséget? Ez a kérdés már a politikát érinti, politikával pedig már csak az foglalkozzék, akinek az a kenyere és aki nem tud megenni e kenyér nélkül.

Ez a pár sor írás kerülni kíván minden politikát, régmúlt időköt óhajt feleleveníteni, azt az időt, amikor szép volt ez a világ, béke honolt szívekben, lelkekben egyaránt és amikor játékos kedvvel, fiatalos fővel azt hittük, azt mondtuk: uccu má, nem lesz holnap soha! Ezekben a visszasóvárgott esztendőben Szegedről évről-évre mind többen keresték fel a bella Italiát, hogy megfüröszsék lelküket a művészetek ragyogó fényességében és többen jártak San-Remoba, a Côte d'Azur egyik csodaszép és csöndes helyére, hogy a napfényen kívül gyógyulást is találjanak.

A sort Békefi Antal újságíró nyitotta meg, aki egy évtizednél hosszabb ideig járt San-Remot, ahol eleinte a Hotel Viktoriában, amelynek palma alá a legszebb a Rivierán, majd a Villa Nobelben lakott, amelyet pazar bőkezűséggel és választékos izléssel rendezett be a Nobel-díj világszerte híres megalapítója. Mindkét hotelnek Lisbeth Stieglér-Hölz, egy bájos svájci asszony volt a tulajdonosnője, aki nemcsak szerette magyar vendégeit, hanem tejbevajba fürösztölte őket. Minden és mindenki érdekelt, ami és aki magyar, Petőfi verseit német fordításokból ismerte és az Ember tragédiáját többre értékelte Faustnál. Néha hajnalon túl is elhalgatta Békefi Antal szíveket megejtő magyar nótázását.

A szegedi Kossuth-szobor leleplezésére magyar ruhát csináltattunk Beck Pista tervei nyomán. A felavatást követő télen San-Remoba utaztunk és Békefi kiadta a parancsot, hogy el kell vinnem a magyar ruhát, mert ott abban kell megünnepelnünk március idusát. Meg is ünnepeltük. Amikor Lisbeth asszony meglátott bennünket a kokárdával is díszített magyar ruhában, megkérdezte, hogy miért öltözködünk díszbe? Elmondtuk a nagy nap jelentőségét és Lisbeth asszony dylebédre piros és fehér rózsákkal, meg zöld galyakkal díszítette fel az asztalunkat, amelyre nemzeti zászlócskákat is elhelyezett. Csöndes ünneplésünket különös érdeklődéssel szemlélték a hotelbeli nemzetközi vendégek.

Dankó Pista, a nótafa, két hónapig volt vendége Lisbeth asszonynak, a Hotel Viktoriában. Ugyanározt a cigány zsenit, mintha édes testvére lett volna. Dankó nagybeteg került San-Remoba, ahol dr. Czifrus Dezső magyar orvos gondos kezelése, Lisbeth asszony figyelmes ápolása, meg a tiszta, jó levegő csakhamar talpra állította. A nótafa ott is dolgozott, dallamforrása gazlagon bugyogott és egyre-másra komponálta bűbájos nótáit, köztük legszebb műdalát: Most van a nap lemenőben. Ennek a dalnak az eredeti kéziratát Lisbeth asszonynak adta, halálával teli dedikációval.

Lipsey Ádám is gyakran járt San-Remoba, de csak vendégségbe, hogy meglátogassa ott tartózkodó beteg feleségét. Lipsey páratlan humorával valósággal felüdítette a betegeket, akik közül Békefivel szeretett kedélyeskedni.

— Tóni, ne panaszkodj, — mondta egy ízben Lipsey — neked még a talianok között is jó sorod van, mert te itt is király vagy, a bekirály.

Több mint egy évtizede, pihenés céljából dr. Boros József is felkereste San-Remot, aki úgy mászta a hegyeket, mint a zerge és azon csodálkozott, hogy a 9 lírás pensióra nem fizet rá a hotel-tulajdonos. Dr. Kószó Istvánné is San-Remoba vitte vagy tíz évvel ezelőtt a beteg Gyuri fiát (most már daliás katonája a nemzeti hadseregnek), aki azóta is járta az olasz földet, de már csak gyalogszerrel...

Másfél évtizede, hogy Kulinyi Zsigmonddal, aki nagy beteg volt, meg a feleségével együtt utaztunk San-Remoba. A városnak egyik legtevékenyebb és leghűbb fia, akinek az élete szakadatlan munkából állt, ott nem dolgozott, csak pihent, az örök pihenés előtt. A Villa Nobelben mindenki tisztelettel vette körül a termetre kicsiny, de tudásra nagy embert. A Nobelben lakó magyarokkal megbeszélte, hogy március 15-ét megünnepelik. A gondolat általános tetszéssel találkozott. Egy nagy asztalnál terítették a magyaroknak és az ünnepi beszéd tartására dr. Czifrus Dezső, a kiváló magyar orvos és osztrák-magyar konzul Kulinyi Zsigmond kérte fel. Ez a beszéd felejthetetlenül szép volt és hatása elementáris. Elsíratta a vérbefojtott szabadságot és ebben a könnyekre indító elszáratásban benne rezgett a saját maga — alkonyathoz ért — küzdelmes életének az elparentálása is. Mielőtt elhagyta San-Remot, ismerősei, sőt az idegenek is autogramot kértek tőle és elutazásakor virággal nalmozták el a magyarok és a Villa Nobel vendégei.

Gyakori san-remoi tartózkodásom egyik legérdekesebb epizódja, a város egykori képviselőjével, dr. Babó Emmillel való találkozásom volt. Ismeretes afférja után jóideig még hírét sem hallottuk, míg végre, úgy tizenkét éve is lehet, véletlenül ott találkoztam vele. A magyarokat a régi városba vezettem, majd fel a hegyre, ahol megmutattam a Madonna-kápolnát. A kirándulásból hazatérve, a Villa Zirio előtt, ahol valamikor Vilmos excsászár apja, Frigyes lakott és keresett enyhülést súlyos gégebajára, görnyedten járva és botra támaszkodva megpillantottam dr. Babó Emilt. Mondtam Faragó Lajosnak, a Kendergyár jelenlegi igazgatójának,

nézd csak, az ott Babó Emil. Én megszólítottam. És odamentem hozzá és megszólítottam.

— Engedje meg doktor úr, hogy üdvözljem. Ez és ez vagyok, szegedi ember, akire talán méltóztatik emlékezni.

— Tévedés, én nem ismerem önt és ön sem ismerhet engem, — válaszolt olaszul.

Nem tágitottam. Beszéltem neki Szegedről és elmondtam, hogy a tanyai nép még mindig szeretettel emlegeti az ő képviselőjét. Babó merően rámnézett, nagyot sóhajtott és azt mondta:

— Ah, régen volt. — Ezt magyarul mondta, de történ és még mindig racsólva ejtve a szót. Azután hosszan elbeszélgetünk és beszélgetés közben elmondotta, hogy nagy beteg volt, meg is operálták Firenzében, ahol pár év óta, mint újságíró működik. Egy héten keresztül mindennap láttam a Casino Municipaleban, a koncerteken. Az első sor sarkán ült, felrakott lábakkal, mint valamikor lthón, a színházban. A játéktérmet nem kereste fel. A találkozásról cikket írtam háza és a cikket átvették nemcsak a vidéki, hanem a fővárosi lapok is és amikor ezek az újságok megérkeztek San-Remoba, Babó elutazott. Őt év előtt hallottunk hírt felőle utoljára, mielőtt az olaszok is ellenünk fordultak. Akkor írt Szegedre Genovából dr. Kószó Istvánnak, hogy küldje el magyar honossági igazolványát, mert elhagyni készül Olaszországot.

A szegediek közül egy bájos, szép és fiatal asszony, Szakács Rózsika San-Remoban töltötte életének utolsó heteit. Monte-Carloból, ahol nagy betegen feküdt, szállítottuk át San-Remoba, ahol a Deutsches Krankenhausban megváltotta szenvedéseitől a halál. Ott nyugszik a ciprusoktól szegélyezett Campo Santóban, csönd és szépség örök tavaszában...

URANIA MAGY. TUD. SZÍNHÁZ

TELEFON 872.

Hétfőn és kedden, április 26., 27.-én.

LYA MARA, a fiatal film-primadonna fellétevel:

Lalo herceg arája.

Szerelmi dráma 4 felvonásban. Idillikus és romantikus történet.

Ezenkívül

Autogramm Lilly.

Vigjáték 2 felvonásban.

Előadások d. u. 5, 7 és 9 órakor. Vasárnap 2, 4, 5, 7 és 9 órakor.

Aki unatkozik, be Kardos leg-irakozzék, újabb, legmodernebb kölcsonkőnyvtárba. Takaréktár-utca 1. Telefon 13-09. Könyvek, könyvtárak legmagasabb árban vétetnek. 230

BRILLIÁNS, GYÖNGY, ARANY, EZÜST ÉKSZEREKET, RÉGI ARANY, EZÜST PÉNZEKET, ANTIK TÁRGYAKAT IGEN MAGAS ÁRBAN MEGVÉTELRE KERESÜNK.

Fischer Testvérek

Ékszerészek Szeged, Károly-utca 10. sz. — Telefon 10-65.